

ת"פ 49187/06/16 - מדינת ישראל נגד עאהד אבו עליון, והיב אלקאדי (עציר) - נדון, עלי אבו שלהוב - נדון

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 49187-06-16 מדינת ישראל נ' אבו עליון(עציר)
ואח'

לפני כבוד השופט אהרון משניות
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ - עו"ד ירון סעדון

נגד
הנאשמים

1. עאהד אבו עליון (עציר)
ע"י ב"כ - עו"ד סמיר אבו עבד
2. והיב אלקאדי (עציר) - נדון
3. עלי אבו שלהוב - נדון

חר דין בעניינו של נאשם 1

א. כללי

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של קשירת קשר לפשע ובעבירה נוספת של שוד בנסיבות מחמירות. מכתב האישום עולה כי בתאריך 10.5.2016 בשעות הערב, קשר הנאשם ביחד עם אחר, קשר במטרה לשדוד טלפונים ניידים מידיהם של צעירים ביישוב רהט, ולצורך כך הצטייד הנאשם בחפץ דמוי אקדח וכן בחם צוואר, ואילו האחר הצטייד באקדח מסוג סטאר.

בהמשך לקשר האמור, בסמוך לשעה 21:30, הבחין הנאשם ביחד עם האחר במתלוננים 1 ו-2, הראשון בן 19 לערך והשני עודנו קטין במועד האירוע. הנאשם ניגש למתלונן 1 כשבמקביל האחר יורה ירייה אחת באוויר. הנאשם אחז בידו האחת בחולצתו של המתלונן 1, ובידו השנייה איים עליו באמצעות החפץ דמוי האקדח, ודרש ממנו למסור לו את הטלפון הנייד שברשותו. בעקבות סירובו של המתלונן 1, דחף הנאשם את המתלונן עד שהפילו ארצה, ולאחר מכן נטל את טלפון הנייד שהיה ברשותו.

במקביל, נטל האחר ממתלונן 2 את הטלפון הנייד שהיה בידו, ולאחר מכן הנאשם והאחר נמלטו מהמקום, תוך שהאחר יורה ירייה נוספת באוויר באקדח הסטאר שברשותו.

להשלמת התמונה אציין כי הנאשם הוא השלישי שדינו נגזר בפרשה זו. נאשם 2 הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת נכס חשוד כנגוב ובעבירת סמים חמורה, ודינו נגזר בהתאם להסדר, ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ועונשים נלווים. נאשם 3 הורשע אף הוא במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת נשק, ודינו נגזר ל-5 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר מותנה.

ב. טענות הצדדים

ב"כ המאשימה טען, כי יש לשקול לחובתו של הנאשם את חלקו המרכזי בביצוע העבירה, את התכנון המוקדם קודם השוד, שכלל הצטיידות בנשק חם ובאקדח דמה, וכן את התעוזה האכזרית במהלך השוד, שהתבטאו בין היתר בהטלת אימה על המתלוננים, ואף נקיטת אלימות פיזית כלפי מתלונן 1 שגרמה לנפילתו ארצה, תוך כדי ירי באוויר של שתי יריות באקדחו של האחר, ואיום של הנאשם בחפץ דמוי אקדח. כל זאת, בכדי לשדוד משני נערים תמימים, שאחד מהם קטין, אשר הלכו לתומם ברחוב של עיר, בשעת לילה מאוחרת, שני טלפונים חדישים, בעבור בצע כסף.

ב"כ המאשימה טען עוד כי הנאשם גרם למתלוננים נזק כבד, לא רק בשל הפגיעה ברכושם, בכך ששדד מהם, ביחד עם אחר, טלפונים ניידים מתוחכמים ויקרים, אלא מדובר גם בנזק נפשי, בשל האימה שהפושעים הטילו על שני המתלוננים, כתוצאה מהאירוע האלים, שהיה מלווה גם בירי מנשק חם, אשר תלווה את המתלוננים עוד שנים רבות. בכך פגע הנאשם פגיעה קשה בערכים בסיסיים, ובכלל זה זכות הקניין, וכן זכותם של אזרחים תמימים לביטחון אישי, לפרטיות ולהגנה על שלומם וביטחונם.

אשר לנסיבותיו של הנאשם, טען ב"כ המאשימה כי למרות גילו הצעיר של הנאשם, שהינו יליד אוגוסט 1994, הוא צבר לחובות הסתכסוכות רבות בעולם הפלילי, לעומת זאת, ב"כ הנאשם ביקש לאבחן את הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה והדגיש בטיעונו, כי מדובר בנאשם צעיר, אשר על פי הפסיקה נכלל בקטגוריה של "צעיר בגיר", שהודעה בהזדמנות הראשונה, חסך בזמן שיפוטי יקר, וחש בושה וחרטה על מעשיו אשר בוצעו מתוך אובדן דרך רגעי על רקע מצוקתו הכלכלית. באשר לנסיבות חייו של הנאשם, ציין בא כוחו כי מדובר בנאשם אשר סיים 12 שנות לימוד, בילדותו עבר לא מעט אירועים אשר הובילו בסופו של יום להעברתו של הנאשם לכפרייה שבה למד מקצוע, ולאחר מכן התמיד הנאשם ברצף תעסוקתו כמעפיל צמ"ח. כמו כן, הפנה ב"כ הנאשם לתסקירים קודמים בתיקים אחרים שהתקבלו בעניינו של הנאשם ועולה מהם כי הנאשם מגיע ממשפחה קשת יום וממתח לקו העונוי, כשהיא מונה זוג הורים ו-21 אחים.

בסופו של דבר טען ב"כ הנאשם כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות שלפנינו נע בין 10 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ביקש להסתפק בתקופת המעצר אותה מרצה הנאשם ולהפעיל את תקופת המאסר על תנאי בחופף לעונש המאסר שיושט עליו.

ג. דיון והכרעה

לא יכולה להיות מחלוקת בדבר חומרת העבירות שבהן הורשע הנאשם. עבירת השוד טומנת בתוכה פגיעה קשה בערכים בסיסיים, ובכללם ביטחונו של היחיד וכן תחושת הביטחון והסדר. כמו כן לא ניתן להתעלם מנסיבות החומרה של העבירה, אשר בוצעה לאחר תכנון מוקדם, בצוואת חדא עם אדם נוסף, וכללה אף שימוש בנשק חם ע"י חברו של הנאשם, וכן אלימות כלפי מתלוננים צעירים, שהלכו לתומם ברחוב בשעת לילה. הנאשם וחברו ניצלו את חולשתם של המתלוננים, ופגעו קשות בזכות הקניין שלהם, ובזכותם לחגוג על ביטחונם האישי ושלמות הגוף.

אשר למרת הענישה הנוהגת, ניתן ללמוד עליה מעיון בפסיקה שמתייחסת לעבירות דומות. בע"פ 936/14 אברהם נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.8.2014), נדון עניינו של מערער שהורשע בעבירת שוד, בכך שביחד עם שלושה אחרים הגיח בשעת לילה מאוחרת מאחורי אדם אשר שוחר ליד תחנת אוטובוס בנתניה. המערער הכה את המתלונן בפניו באגרוף, וכתוצאה מכך נפל המתלונן על הקרקע והטלפון נשטם מידיו. המערער נטל את הטלפון הנייד ולאחר מכן ניסה לחנוק את המתלונן באמצעות שרשרת שענד על צווארו, כאשר האחרים מונעים את בריחתו של המתלונן. בית המשפט המחוזי גזר את עונשו של המערער שהינו נתין אריתראי ל-20 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט העליון דחה את ערעורו הותר את העונש על כנו.

בע"פ 452/14 ניסים דבוש נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 3.4.2014), נדון עניינו של מערער שהורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המתאר אירוע שוד של תחנת דלק. המערער הבחין בערב האירוע באופנוע גנוב והחליט להשתמש בו לצורך ביצוע העבירה, הצטייד בביגוד חלופי, קסדה ואקדח צעצוע, הגיע לתחנת הדלק, ניגש אל המתדלק, שלף את אקדח הצעצוע הצמיד לראשו ודרש ממנו להוציא את הכסף. המתדלק מסר לנאשם את מבוקשו שכלל את נרתיקו האישי בו היה כסף מזומן, כרטיס מתדלק, כרטיס הנחה, מכשיר נייד וכן סכום כסף בסך 1500 ש"ח, ולאחר מכן עזב הנאשם את המקום. בית המשפט המחוזי השית בשל שיקולי שיקום וגילו הצעיר של הנאשם (18 במועד ביצוע העבירה) עונש מאסר של 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, צו מבחן ופיצוי, ובית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

בע"פ 4841/13 ספי נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 6.2.2014), נדון עניינו של מערערים שהורשעו על פי הודאתם בעבירת שוד, בכך שעקבו אחר פלוגי ביציאתם מהקניון, המערער 2, החל לנהל עימו שיחת חולין וביקש ממנו להתלוות למערערים לפארק סמוך. לאחר שהמתלונן נענה לבקשתם, תפס מערער 1 את המתלונן, והמערער 2 הכה אותו בחזהו ובפניו ונטל את הטלפון הנייד ממכסיו. בית המשפט המחוזי דן את המערער 1, צעיר (כבן 19 במועד ביצוע העבירה), נעדר עבר פלילי, בין היתר ל-18 חודשי מאסר בפועל, בניגוד להמלצת שירות המבחן. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש, וקבע כי מתחם העונש שנתקבץ בין שנה לארבע שנות מאסר בפועל אינו חורג מהמקובל בעבירות שוד שבוצעו בנסיבות דומות.

מבחנית חלקו של הנאשם בביצוע העבירה, מצאתי כי הנאשם תרם רבות להצלחתו של השוד, תוך שהוא נחוש להמשיך בתוכנית העבריינית למרות התנגדותם של המתלוננים, ונראה כי הכוח אשר הפעיל על מתלונן 1, תוך ניצול יתרונו הפיזי, מעידה על חלקו הדומיננטי ועל חומרת העבירה. עם זאת, אין להתעלם מכך שהנאשם עצמו לא עשה שימוש בנשק חם במהלך השוד.

בסופו של דבר, לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, נראה לי כי מתחם העונש הראוי לעבירה ונסיבותיה הוא בין 15 ל-40 חודשי מאסר בפועל.

לחובות של הנאשם יש לשקול אפוא את עברו הפלילי, אף כי רוב העבירות בוצעו בתקופת היותו קטין, וכן את נסיבות החומרה שפורטו לעיל, ואת העובדה שהנאשם ביצע את המעשים החמורים הללו, כאשר עונש מותנה משמעותי תלוי ועומד נגדו, ולא היה בו כדי להרתיע את הנאשם מלחזור לסורו. הנאשם אמנם מצוי ברף העליון של קבוצת "בגירים צעירים" (בן 23), אולם נוכח חומרת מעשיו של הנאשם והעדד סכיני שיקום לעת הזאת, לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם הענישה בשל גילו (ראו: ע"פ 452/14 ניסים דבוש נגד מדינת ישראל שזכר לעיל).

מנגד יש לשקול לזכותו של הנאשם את נסיבות חייו הקשות, ואת מצבו הכלכלי הקשה. הנאשם מנשוא כפי שפורטו בטיעוני בא כוחו. כמו כן, הנאשם הודה במעשיו, ובכך חסך לא רק בזמן שיפוטי יקר אלא גם לקח אחריות על מעשיו. בדברו האחרון הביע הנאשם צער וחרטה על מעשיו, ויש לקוות כי כנים דבריו. את כל השיקולים הללו, יש לשקול לזכותו של הנאשם.

סוף דבר, לאחר ששקלתי את מכלול נסיבותיו של הנאשם, ואת השיקולים לקולא ולחומרה שפורטו לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- 23 חודשי מאסר בפועל אשר יימנו מיום מעצרו של הנאשם (13.6.2016).
- 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג פשע.
- 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 10 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור בתקופת התנאי עבירה של קשירת קשר לפשע.
- אני מפעיל בזאת את העונש של 18 חודשי מאסר על תנאי להוטל על הנאשם ביום 1.2.2015. בת"פ 66466-09-14 מבית המשפט השלום בבאר שבע, באופן שמחציתו תרוצה במצטבר למאסר שנגזר על הנאשם, והמחצית הנותרת תרוצה בחופף למאסרו, כך שבסך הכול ירצה הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ה. הנאשם יפצה כל אחד מהמתלוננים בסכום של 1500 ₪, אשר ישולמו ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.5.18.

ו. בנסיבות העניין, לא ראיתי מקום לגזור קנס, בנוסף לפיצויים של המתלוננים.

זכות ערעור לבית משפט העליון תוך 45 יום.

ניתן והודע היום כ' אלול תשע"ז, 11/09/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 3

